

Warszawa, dnia 6 października 2010 r.

MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Bogdan Borusewicz

Szanowny Pan
José Manuel Barroso
Przewodniczący
Komisji Europejskiej

Szanowny Panie Przewodniczący!

Pragnę przekazać opinię Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatowi RP do projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy sezonowej - COM(2010)379, sygnatura Rady 12208/10.

Z poważaniem
do - szan

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 6 października 2010 r.

Druk nr E46

OPINIA

KOMISJI SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy sezonowej

Marszałek Senatu skierował do komisji projekt aktu prawnego UE; projekt stanowiska Rady Ministrów w sprawie tego dokumentu został przekazany w dniu 30 września 2010 r.

Komisja rozpatrzyła wniosek na posiedzeniu w dniu 6 października 2010 r.

Sygnatura dokumentu	Komisja Europejska	COM(2010) 379
	Rada UE	12208/10

Przewodniczący Komisji
Spraw Unii Europejskiej
(-) Edmund Wittbrodt

OPINIA

Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy sezonowej KOM(2010)379

Przedmiotem projektu jest określenie warunków wjazdu obywateli państw nienależących do UE do jednego z państw członkowskich w celu podjęcia pracy jako pracownicy sezonowi, określenie warunków ich pobytu oraz ich praw.

Rola pracowników sezonowych w gospodarkach państw członkowskich bardzo wyraźnie się różni. W dyrektywie nie przewidziano żadnych dodatkowych mechanizmów pozwalających na lepszą ochronę przed napływem na terytorium państw członkowskich pracowników nielegalnych z państw trzecich. Nałożono natomiast dodatkowe obowiązki na pracodawców, co może ich zniechęcić do legalnego zatrudniania pracowników sezonowych z państw trzecich.

Proponowane regulacje dotyczą wyłącznie wydawania zezwoleń na pobyt w konkretnym państwie członkowskim, a zezwolenia nie będą dotyczyły uprawnień do pobytu w innych państwach członkowskich. Ponadto projektowane przepisy dyrektywy nie będą dotyczyły w żaden sposób współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie wydawania zezwoleń dla pracowników sezonowych. Tym samym nie występuje w przedmiotowym akcie element ponadnarodowy.

Pomiędzy państwami członkowskimi występują znaczne różnice w zakresie roli, którą w gospodarce odgrywają pracownicy sezonowi z innych państw. W sytuacji, gdy przepisy Unii Europejskiej nie przewidują swobodnego przepływu pracowników z państw trzecich pomiędzy państwami członkowskimi, a zezwolenia wydawane są przez władze krajowe i mają jedynie krajowy zasięg, nie ma potrzeby harmonizacji przepisów dotyczących wydawania zezwoleń na pracę sezonową.

W projekcie ujęto nie tylko kwestie dotyczące wydawania zezwolenia, ale także dotyczące warunków pobytu osób zatrudnionych jako pracownicy sezonowi w państwie przyjmującym. Kwestia ta nie wpływa na bezpieczeństwo Unii Europejskiej czy napływ nielegalnej imigracji. Jednocześnie, nałożenie zbytnich obciążeń na pracodawców i niewielka elastyczność projektowanych przepisów może przyczynić się do wzrostu nielegalnej imigracji zarobkowej do państw członkowskich, a zatem odnieść skutek przeciwny do zamierzonego.

Przykładem takiego zbyt restrykcyjnego przepisu jest art. 5, w którym zobowiązano pracodawcę do przedstawienia umowy lub wiążącej propozycji pracy, która określałaby stopę godziny pracy w miesiącu lub w tygodniu. Takie rozwiązanie jest mało elastyczne, gdyż powoduje, że pracownik i pracodawca nie mają możliwości umówienia się na zadaniowy czas pracy lub tzw. pracę „na akord”.

Innym przykładem jest art. 14, w którym nałożono na pracodawcę obowiązek przedstawienia dowodów na to, że pracownik będzie korzystał z zakwaterowania zapewniającego odpowiedni standard życia. Obowiązek taki idzie dalej niż w przypadku pracowników krajowych czy z innych państw członkowskich, w stosunku do których żaden pracodawca nie ma obowiązku zapewniania im odpowiednich warunków mieszkaniowych czy też zapewniania aby płacony przez pracownika czynsz nie był nadmierny w stosunku do ich wynagrodzenia.

W związku z powyższym Komisja Spraw Unii Europejskiej Senatu RP negatywnie opiniuje treść projektowanej dyrektywy. Ponadto, w opinii Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP projektowana dyrektywa nie jest zgodna z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.